

ernstig aandringt op strengere maatregelen betreffende den verkoop van barbituraten. Hij wenscht, dat deze nooit anders dan op een *oorspronkelijk* recept van een arts, en uitsluitend door een apotheker worden afgeleverd. Een aantal artsen achten zulk een maatregel onuitvoerbaar, en meenen, dat alleen in geval de arts „ne iteretur” op het recept heeft geschreven, de hernieuwde aflevering mag worden geweigerd. Maar dan, gelijk de Engelsche briefschrijver in *The Journ. of the Am. med. Ass.* van 8 December opmerkt, kan ieder op afschrift van zijn recept zoo dikwijls hij wil bij alle apothekers hoeveelheden vragen, die samen voldoende zijn voor gevaarlijke aanwendingen van het middel.

VERGOEDING VAN GENEESKUNDIGE HULP IN NATURA. — Een arts te Weenen had erin toegestemd, dat een patiënt zijn honorarium zou voldoen in den vorm van een costuum. Toen hem dit werd aangeboden, beviel het hem niet en verlangde hij gewone betaling. Er kwam een rechtsgeding van. In eerste instantie zoowel als in hoogste beroep werd de arts in het gelijk gesteld, omdat de levering niet aan billijke eischen beantwoordde. Maar de Oostenrijksche artsenorganisaties zien blijkbaar geen glorie in dergelijke overwinningen en hebben haar leden dringend aanbevolen, nooit zulke afspraken te maken (*Münch. med. Wochenschr.*, 20 December).

EEN NIEUWE BONDGENOOT IN HET VERZET TEGEN DE STAATSGENEESKUNDE. — *The Journ. of the Am. med. Ass.* van 22 December bevat een beschouwing, ontleend aan het blad *Skyscraper Management*, dat blijkbaar de belangen behartigt van de „managers” van groote huurgebouwen. De schrijver betoogt, dat de geneeskundige stand, behalve met de algemeene gevolgen van de oeconomische crisis, nog te kampen heeft met de ondermijning der particuliere practijk door de vorming van lichamen tot onderlinge verzekering voor geneeskundige hulp, met opheffing der vrije artsenkeus. En nu wil men nog de geheele bevolking in een ziekenfonds van staatswege opgenomen zien. Dit zou tengevolge hebben, dat de artsen geen „flats” meer zouden kunnen huren in skyscrapers. of geen „medical buildings” meer zouden kunnen bezetten. Vandaar de waarschuwing van den schrijver, manager van de Pittsfield Building te Chicago. Hij is van oordeel, dat de regeling van corporatieve geneeskundige hulp in handen moet blijven van den georganiseerden geneeskundigen stand.

ONTSTEMMING OVER DE OSTEOPATHENWET. — *The Brit. med. Journ.* en zijn *Supplement* van 5 Januari bevatten, behalve een hoofdartikel en een gedocumenteerd adres van een commissie der British Medical Association over de osteopathie en over de ongegrondheid van het wetsvoorstel tot instelling eener bevoegdheid voor de osteopathen (zie nr. 1, bldz. 88), eenige ingezonden stukken, waaruit de groote verontwaardiging der inzenders blijkt over de houding van de meerderheid der Lords. Velen van hen, zegt een inzender, zijn jagers; zij beminnen, aanbidden zelfs hun paarden. Waarom dan niet de osteopathie ook geëischt ten behoeve dezer dieren, die immers een veel langere ruggegraat hebben dan de mensch? Waarom ook niet ten behoeve van de runderen en varkens, die door zoovele peers worden gefokt? Het antwoord is gemakkelijk te geven. Al die dieren kosten geld, en daarmee doet men geen dwaasheden.

Een andere inzender zoekt den grond van het euvel bij de pers. „De bladen hebben zich altijd willig getoond om de kwakzalvers te verheffen boven den arts, omdat de kwakzalver veel graan in hun molen brengt in den vorm van groote advertenties, en de dokter hun niets oplevert”. Zóó erg is het nu wel niet, en een aantal van de Nederlandsche bladen tracht de ergste vormen van kwakzalverij uit de advertentie-bladzijden te bannen, al gelukt dat niet geheel. Het voorstel (gelijk *The Lancet* van 22 December mededeelt), was niet afkomstig van het ministerie van gezondheid; dit had bij de behandeling van het ontwerp doen verklaren, dat het niet verder zou wenschen te gaan dan aan osteopathen met bijzondere geschiktheid toe te staan, onder *toezicht* van een arts bij *diens* patiënten handgrepen toe te passen.